

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی مکاتب نگارگری تبریز دوم و اصفهان در دوره صفوی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و سومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

نیر طهوری - استادیار گروه تخصصی هنر، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

فاطمه اسدی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته نقاشی ایرانی، گروه تخصصی هنر، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

نگارگری از مهمترین قالب های هنر ایرانی به شمار می رود و در مقاطع تاریخی خاصی بیش از پیش مورد عنایت پادشاهان و دربارشان قرار گرفته، چنانکه با خصوصیات ویژه ای در دوره های مختلف، از ترکیب بندی، نقوش و رنگهای متفاوتی برخوردار بوده است. از این رو می توان تا حدودی با مطالعه آنها، به دوره و یا مکتب آن پی برد. دوران صفوی که دو مکتب مهم تبریز دوم و اصفهان ظهور کردند، یکی از طلائی ترین ادوار هنر نگارگری ایرانی است. نگارگران این دوره با به کارگیری نقوش و رنگ های متنوعی سعی در خلق آثار بدیعی داشته اند. در این پژوهش تلاش گردید بر اساس تحلیل محتوا و راهبرد تطبیقی به مطالعه هنر نگارگری در دو مکتب تبریز دوم و مکتب اصفهان بپردازیم و مشخصا با تکیه بر بررسی آثار دو هنرمند معروف آن دوران، کمال الدین بهزاد و رضا عباسی به این سوال پاسخ دهیم که وجه تشابه و تمایز نگاره های این دو مکتب مهم عصر صفوی در چیست؟ نتایج حاصل از این پژوهش بیان می دارد که در آثار نگارگری این دو هنرمند، تصویر انسان محور اصلی نگاره ها را به خود اختصاص می دهد. علاوه بر این مشخص شد که نگاره های کمال الدین بهزاد و رضا عباسی به عنوان هنرمندان سرشناس مکتب تبریز و اصفهان، تشابهات و افتراقاتی در تعدد بیکره ها، نوع و تنوع رنگ آمیزی، تزئینات نگاره، طبیعت گرایی، ترکیب بندی و استفاده از اشکال هندسی در فضای نگاره داشتند که در این پژوهش مورد بررسی و تطبیق قرار گرفتند.

کلمات کلیدی:

نگارگری ایرانی، مکتب تبریز دوم، مکتب اصفهان، کمال الدین بهزاد، رضا عباسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1407885>

